

disse 6 Kassers Beregning af Maksimum for Hjælpen henvises til Bemærkningerne til § 4.

Da det maa anses for urimeligt, at den foreslaaede midlertidige Forlængelse af Maksimum for Fortsættelseshjælpen skal komme Medlemmerne til Skade ud i Fremtiden, foreslaas det i Paragraffens Stk. 2, at der ved Beregning af Maksimum for Fortsættelseshjælp efter 1. Maj 1934 skal bortses fra den Fortsættelseshjælp, der i Henhold til Paragraffen ydes udover det i Arbejdsløshedsloven fastsatte Dageantal af 70 Dage.

Til § 2.

Bestemmelsen tager Sigte paa de meget uheldigt stillede Medlemmer, der af de i Paragraffen angivne Aarsager er uden Adgang til Understøttelse fra Arbejdsløshedskasse eller Fortsættelseskasse. Da disse Medlemmer er langt daarligere stillet end de understøttelsesberettigede, maa man anse det for paakrævet, at de i Tiden 1. Oktober 1933 til 30. April 1934, hvor Udsigterne til at faa Arbejde er ringe, navnlig for denne Gruppe Medlemmer, hvis Arbejdsløshed har været særlig langvarig, faar Adgang til Understøttelse i samme Omfang som de understøttelsesberettigede, hvorfor det er foreslaaet, at der gives dem Adgang til Understøttelse i indtil 140 Dage.

Da Understøttelsesudgifterne foreslaas Kasserne refunderet fuldt ud, er det uden Betydning, om Hjælpen til denne Gruppe af Medlemmer udbetales gennem Arbejdsløsheds-kassen eller Fortsættelseskassen, og man har af praktiske Grunde foreslaaet, at Hjælpen ydes gennem Arbejdsløsheds-kassen uanset paagældende Medlems særlige Understøttelsesforhold og uanset om det i Kassens Vedtægt fastsatte Maksimum for Understøttelse derved overskrides.

Hjælp i Henhold til § 2 kan ydes Medlemmer, der ikke opfylder Betingelsen i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 4, om 10 Maa-neders Arbejde i Løbet af de sidste 2 Aar for Understøttelsens Udbetaling eller ikke fyldstgør de i særlig Vedtægtsbestemmelse foreskrevne Arbejdsbetingelser. Derimod vil Hjælpen *ikke* kunne ydes de Medlemmer, hvis Understøttelsesret er bort-faldet i Henhold til Bestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 5, hvorefter Understøttelsesretten i alle Tilfælde skal bortfalde, saafremt et Medlem ikke har haft Arbejde som Lønarbejder i henholdsvis mindst 26 eller 39 Uger indenfor den i Vedtægten fastsatte Grænse af 3 eller 4 Aar. Denne Bestemmelse maa efter sit

Indhold anses som en saa absolut Betingelse for Adgang til forsikringsmæssig Understøttelse, at man ikke har ment, selv under de nuværende Forhold, at kunne foreslaa Bestemmelsen midlertidig sat ud af Kraft.

Til § 3.

Af de i Indledningen angivne Grunde har man anset det for nødvendigt at give Kasserne Adgang til fuld Refusion af Udgifterne efter §§ 1 og 2, hvorfor det er fastsat, at Kasserne skal føre særligt Regnskab over disse Udgifter. Heraf følger, at Udgifterne til de 70 Dages Fortsættelseshjælp, der ifølge § 1 kan udbetales udover det i Arbejdsløshedslovens § 19, Stk. 8, fastsatte Maksimum af 70 Dage, *ikke* skal optages i de i Arbejdsløshedslovens § 19, Stk. 10, omhandlede Regnskaber, paa Grundlag af hvilke Arbejdsløshedsfonden refunderer Halvdelen af den i paagældende Regnskabsaar udbetalte Fortsættelseshjælp. Paa Grund af Kassernes vanskelige økonomiske Stilling vil det være nødvendigt at give disse Adgang til at faa Forskud paa Statstilskuddet, jfr. Bestemmelsen herom i Stk. 3.

Til § 4.

Til Erstatning for den ved *Arbejdsløshedsloven af 1. Juli 1927* ophævede ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse fik Arbejdsløsheds-kasserne gennem Bestemmelsen i Lovens § 19 Adgang til at oprette *Krisefonds*, hvoraf der under ekstraordinær stor Arbejdsløshed indenfor Kassens Omraade kunde ydes 70 Dages Understøttelse udover det i Kassens Vedtægt for den ordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse fastsatte Dageantal. Stat og Kommune skulde ifølge de i Bestemmelsen nærmere fastsatte Regler yde Tilskud til disse Krisefonds i samme Omfang som til den ordinære Forsikring; desuden skulde Arbejdsløshedsfonden yde et særligt Tilskud paa indtil 25 pCt. af Medlemsbidragene.

Kun 3 Arbejdsløsheds-kasser: *Metalarbejdernes, Gørtlernes og Skibstømrernes* Arbejdsløsheds-kasser oprettede Krisefonds i Henhold til denne Lovbestemmelse, idet de forholdsvis ringe offentlige Tilskud og de i Loven fastsatte snævre Grænser for, hvornaar Krisefonden kunde træde i Virksomhed, bevirkede, at det store Flertal af Arbejdsløsheds-kasserne ikke mente at kunne paalægge deres Medlemmer de med Etableringen af saadanne Krisefonds forbundne, meget betydelige økonomiske Ofre.